

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/196/2018
Identifikačné číslo spisu: 1312206798
Dátum vydania rozhodnutia: 26.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Mária Trubanová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1312206798.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne H. F., bývajúcej v O., zastúpenej JUDr. Tiborom Šafárikom, advokátom so sídlom v Bratislave, Štúrova č. 20, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Limbová č. 2, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 12C/51/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. júna 2017 sp. zn. 5Co/538/2015, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 13. júna 2017 sp. zn. 5Co/538/2015 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) prvým rozsudkom zo 17. júna 2009 sp. zn. 5Co/70/2008, okrem iného, potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) zo 7. novembra 2007 č. k. 12C/138/04-261, ktorým prvoinštančný súd zamietol žalobu, prostredníctvom ktorej sa žalobkyňa domáhala od žalovanej náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) nálezom zo 17. januára 2012 č. k. III. ÚS 391/09-27 (ďalej aj „nález ústavného súdu“) rozsudok odvolacieho súdu zo 17. júna 2009 sp. zn. 5Co/70/2008 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože mal za to, že v konaní pred súdmi nižších inštancií bolo porušené právo žalobkyne na spravodlivé súdne konanie. Krajský súd preto v zmysle nálezú ústavného súdu uznesením zo 16. mája 2012 č. k. 4Co/72/2012-330 rozsudok súdu prvej inštancie zo 7. novembra 2007 č. k. 12C/138/04-261 zrušil s tým, že sa veci venoval len okrajovo a jeho odôvodnenie mal za nepreskúmateľné.

3. Súd prvej inštancie opätovne rozhodol druhým rozsudkom zo dňa 13. februára 2013 č. k. 12C/51/2012-372, pričom ním zamietol podaný návrh na začatie konania a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Voči tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalobkyňa. Odvolací súd jej odvolanie odmietol uznesením z 28. júna 2013 č. k. 5Co/372/2013-405 ako podané niekým, kto na odvolanie nie je

oprávnený.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) na dovolanie žalobkyne uznesením z 27. augusta 2015 sp. zn. 2 Cdo 168/2014 rozhodnutie odvolacieho súdu z 28. júna 2013 č. k. 5Co/372/2013-405 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože podľa jeho názoru došlo v základnom konaní k porušeniu práv žalobkyne na spravodlivý súdny proces.

5. Krajský súd v zmysle vyššie uvedeného zrušujúceho uznesenia dovolacieho súdu v poradí tretím rozsudkom z 13. júna 2017 č. k. 5Co/538/2015-434 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z 13. februára 2013 č. k. 12C/51/2012-372, nakoľko mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne a právne správne a zároveň aj dostatočne odôvodnené. Žalovanej priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Proti tretiemu rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“), ktorého prípustnosť a dôvodnosť odôvodnila ustanovením § 420 písm. e/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a teda že vo veci samej rozhodoval vylúčený sudca. Poukázala pritom na skutočnosť, že konanie vedené na odvolacom súde pod sp. zn. 5Co/538/2015 je touto vadou postihnuté, keďže z rozhodnutia je zrejmé, že členom konajúceho senátu bol aj JUDr. Juraj Považan. K svojmu dovolaniu pripojila aj kópiu uznesenia dovolacieho súdu z 13. marca 2009 sp. zn. 5 Nc 5/2009, ktorým bolo vyhovené návrhu uvedeného sudcu na jeho vylúčenie z rozhodovania v predmetnej veci. Mala za to, že ide o tú istú vec, keďže novú spisovú značku dostala po zrušení prvého rozsudku odvolacieho súdu ústavným súdom. Žiadala preto rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

7. Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že posúdenie vyššie namietanej procesnej vady je vo výlučnej kompetencii súdu. Avšak mala za to, že o namietanej vade konania sa mohla žalobkyňa dozvedieť už pri doručení uznesenia odvolacieho súdu z 28. júna 2013 sp. zn. 5Co/372/2013, avšak vtedy ju nenamietala, a preto navrhuje, aby dovolací súd jej dovolanie zamietol.

8. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie bolo podané včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), skúmajúc najprv splnenie podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a vzhľadom na uplatnený dovolací dôvod (§ 420 písm. e/ CSP) zároveň aj dôvodné. Ak totiž dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí z dovolacieho dôvodu uvedeného v § 420 CSP, potom existencia tohto dôvodu, t. j. existencia niektorej z tzv. zmätočných väd uvedených v tomto ustanovení, znamená nielen splnenie podmienky prípustnosti dovolania, ale zároveň zakladá bez ďalšieho aj jeho dôvodnosť.

9. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

10. Žalobkyňa v dovolaní tvrdila, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom došlo k procesnej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. e/ CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.

11. Dovolateľka v dovolaní namieta, že na odvolacom súde rozhodoval vylúčený sudca JUDr. Juraj Považan (viď uznesenia dovolacieho súdu z 13. marca 2009 sp. zn. 5 Nc 5/2009).

12. V preskúmvanej veci dovolací súd dospel k záveru, že okolnosti namietané žalobkyňou zakladajú existenciu procesnej vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. e/ CSP.

13. Dovolací súd súhlasí s námietkou žalobkyne, že sudca JUDr. Juraj Považan rozhodoval vo veci vedenej na odvolacom súde pod sp. zn. 5Co/538/2015 (vec Okresného súdu Bratislava III sp. zn.

12C/51/2012) a j napriek tomu, že bol z prejednávania a rozhodovania vecí vylúčený uznesením dovolacieho súdu z 13. marca 2009 sp. zn. 5 Nc 5/2009 (č. l. 287 a nasl., aj č. l. 439 a nasl. spisu), ktorým bolo vyhovené návrhu uvedeného sudcu na jeho vylúčenie z rozhodovania. Správne mala žalobkyňa za to, že ide o totožnú vec predtým vedenú na odvolacom súde pod sp. zn. 5Co/70/2008 (vec Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 12C/138/2004), keď zo spisu je zrejmé, že uvedená vec novú spisovú značku 12C/51/2012 (č. l. 332 spisu) dostala po zrušení rozsudku odvolacieho súdu zo 17. júna 2009 sp. zn. 5Co/70/2008 rozhodnutím ústavného súdu zo 17. januára 2012 sp. zn. III. ÚS 391/09 (č. l. 311 a nasl. spisu).

14. So zreteľom na to dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 CSP v spojení s § 450 CSP).

15. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.